

Брюксел, XXXг.
[...] (2018) XXX draft

РАБОТЕН ДОКУМЕНТ НА СЛУЖБИТЕ НА КОМИСИЯТА

**относно установяването на мерки за опазване в рамките на общата политика в
областта на рибарството
за защитените зони по „Натура 2000“ и за целите на Рамковата директива за
морска стратегия**

РАБОТЕН ДОКУМЕНТ НА СЛУЖБИТЕ НА КОМИСИЯТА

относно установяването на мерки за опазване в рамките на общата политика в областта на рибарството за защитените зони по „Натура 2000“ и за целите на Рамковата директива за морска стратегия

1. ВЪВЕДЕНИЕ

Настоящият документ на службите на Комисията е изготвен след консултация с експерти от държавите членки и съответните заинтересовани страни. Целта на настоящия документ е да се опишат добри практики по отношение на елементите, които държавите членки да обмислят при изготвянето на съвместни препоръки за приемането на мерки за опазване в рамките на общата политика в областта на рибарството (ОПОР)¹, така че да спазват задълженията си, свързани с член 6 от Директивата относно местообитанията², член 4 от Директивата относно дивите птици³ и член 13, параграф 4 от Рамковата директива за морска стратегия (РДМС)⁴. Целта му е да се припомнят правилата и процедурите, свързани с представянето на съвместна препоръка от страна на държавите членки, за да може Комисията да приеме мерки за опазване чрез делегиран акт съгласно член 11, параграфи 2 и 3 от Регламента относно ОПОР.

С настоящия документ се заменят насоките за *„Прилагане на мерки в областта на рибарството за морските зони от „Натура 2000“*, които бяха издадени през 2009 г. въз основа на предходната ОПОР. Освен това в него се взема под внимание новият модел за регионализация, според който съгласно член 11 от Регламента относно ОПОР държавите членки могат да представят съвместни препоръки за приемането на мерки за опазване чрез делегирани актове на Комисията.

Добрите практики, описани в настоящия документ, имат само информационна цел и не засягат тълкуването на Съда на Европейския съюз и на Общия Съд или решенията на Комисията.

Всички съответни правни разпоредби са възпроизведени изцяло в приложението.

---

¹ Регламент (ЕС) № 1380/2013 на Европейския парламент и на Съвета относно общата политика в областта на рибарството (ОВ L 354, 28.12.2013 г., стр. 34).

² Директива 92/43/ЕИО на Съвета от 21 май 1992 г. за опазване на естествените местообитания и на дивата флора и фауна (ОВ L 206, 22.7.1992 г., стр. 7).

³ Директива 2009/147/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 30 ноември 2009 г. относно опазването на дивите птици (ОВ L 20, 26.1.2010 г., стр. 7).

⁴ Директива 2008/56/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 17 юни 2008 г. за създаване на рамка за действие на Общността в областта на политиката за морска среда (ОВ L 164, 25.6.2008 г., стр. 19).

2. КОНТЕКСТ

В съответствие с член 6 от Директивата относно местообитанията и член 4 от Директивата относно дивите птици от държавите членки се изисква да установят мерки за опазване за защитените зони по „Натура 2000“, определени съгласно посочените директиви (съответно специални защитени зони (Special Areas of Conservation — SAC)⁵ и специални защитени зони (Special Areas of Protection — SPA) с цел да се предотврати влошаването на условията в местообитанията и обезпокояването на видовете, за които са предназначени зоните, и да се изпълнят техните екологични изисквания. В съответствие с член 13, параграф 4 от РДМС програмите от мерки, разработени съгласно директивата, включват мерки за пространствена защита, допринасящи за създаване на последователни и представителни мрежи от защитени морски територии, които в достатъчна степен да отразяват разнообразието на съставляващите ги екосистеми, като например на морски защитени територии.

По отношение на общата политика в областта на рибарството съгласно член 11 от Регламента относно ОПОР държавите членки могат да приемат мерки за опазване, необходими за спазване на задълженията, произтичащи от законодателството на Съюза в областта на околната среда. Мерките, които ще бъдат приети за опазването на морските биологични ресурси, съгласно член 3, параграф 1, буква г) от ДФЕС попадат в изключителна компетентност на Съюза и могат да бъдат приети въз основа на оправомощаването, установено в член 11.

С член 11 от Регламента относно ОПОР се въвеждат два варианта:

Вариант 1 (член 11, параграф 1): мерките⁶, които ще бъдат приети, могат да засягат единствено риболовните кораби, плаващи под знамето на съответната държава членка. В този случай съответната държава членка има право да приема въпросните мерки при условията, определени в член 11, параграф 1 от Регламента относно ОПОР.

Вариант 2 (член 11, параграфи 2 и 3): мерките, които ще бъдат приети, ще засягат риболова, по отношение на който пряк управленски интерес има повече от една държава членка⁷. В този случай съответните държави членки си сътрудничат на регионално равнище, за да разработят съвместна препоръка и да я представят на Комисията. След като се прецени дали съвместната препоръка съответства на изискванията, посочени в член 11, Комисията има право да приеме тези мерки чрез делегиран акт. За тази цел член 18, параграфи 1—4 и параграф 6 от ОПОР се прилага *mutatis mutandis*.

---

⁵ Член 6, параграфи 2—4 от Директивата относно местообитанията се прилагат и по отношение на териториите от значение за Общността.

⁶ При този вариант, съгласно член 11, параграф 1, мерките могат да се прилагат или в 12-милната зона, или в изключителната икономическа зона на съответната държава членка, или в двете зони.

⁷ При този вариант, съгласно член 11, параграф 2, мерките могат да се прилагат в изключителната икономическа зона или както в 12-милната зона, така и в изключителната икономическа зона.

При липса на съвместна препоръка в рамките на срока, определен в член 11, параграф 3, първа алинея, или ако съвместната препоръка не отговаря на изискванията на член 11, параграф 1 от Регламента относно ОПОР, мерки за опазване могат да бъдат приети чрез обикновената законодателна процедура в съответствие с член 11, параграф 3, втора алинея от Регламента относно ОПОР.

В спешни случаи и при липса на съвместни препоръки Комисията приема мерките в съответствие с член 11, параграф 4 от Регламента относно ОПОР.

Без да се засяга горепосоченото, когато мерките за опазване са прилагат изключително в 12-милната зона, държавите членки могат да ги приемат и съгласно член 20 от Регламента относно ОПОР според посочените в него условия.

3. СЪВМЕСТНИ ПРЕПОРЪКИ

3.1. Изготвяне на съвместна препоръка

При изготвянето на съвместна препоръка следва да се предвидят следните стъпки.

- Определяне на други засегнати държави членки

Държавата членка инициатор е отговорна да определи дали мерките могат да засегнат риболовни кораби, плаващи под знамето на други държави членки, или кои други държави членки имат пряк управленски интерес в риболова, който ще бъде засегнат от мерките, които тя възнамерява да приеме. Съгласно член 4, параграф 1, точка 22 от Регламента относно ОПОР този пряк управленски интерес се изразява в риболовни възможности или в рибарство в изключителната икономическа зона на държавата членка инициатор. Широкият и прозрачен подход при консултациите с другите държави членки може да спомогне за определяне на това кои държави членки имат пряк управленски интерес в риболова, който ще бъде засегнат. Настоятелно се препоръчва съответните национални органи да участват в ранно сътрудничество на равнище държави членки между органите в областта на рибарството и опазването на околната среда, както и други съответни служби (например в областта на контрола на рибарството, морското дело и др.).

- Изготвяне на съвместната препоръка и консултация със заинтересованите страни

В член 11, параграф 3 от Регламента относно ОПОР се посочва срок от шест месеца, в който държавите членки да представят съвместна препоръка, след като засегнатите държави членки преценят, че държавата членка инициатор е представила достатъчно информация относно изискваните мерки за опазване. Това означава, че след като държавата членка инициатор е представила на другите държави членки достатъчно информация относно изискваните мерки, държавите членки разполагат с шест месеца, за да представят съвместната препоръка. След това Комисията разполага с три месеца, за да провери дали мерките са в съответствие с действащото законодателство (т.е. приложимите актове според

случая — Регламента относно ОПОР, РДМС, Директивата относно дивите птици и Директивата относно местообитанията), да извърши оценка въз основа на научните становища и да приеме мерките чрез делегиран регламент.

Предвид факта, че процесът на събиране на информация и необходимата научна оценка, както и подготовката за съвместните препоръки могат да бъдат продължителни, този процес следва да се планира внимателно. Поради това гарантирането на ранно ангажиране на заинтересованите страни и прозрачност на процедурите, включително по отношение на сроковете, се счита за най-добра практика. Предприемането на неофициални консултации с други засегнати държави членки и заинтересовани страни преди официалния шестмесечен срок се счита за най-добра практика.

В съответствие с член 18, параграф 2 от Регламента относно ОПОР по време на изготвянето на съвместни препоръки държавите членки трябва да се консултират с консултативните съвети, създадени съгласно Регламента относно ОПОР.

За да бъде съдържателна тази консултация, и в съответствие с други установени области на добри практики⁸, по отношение на консултациите с партньори (държави членки и заинтересовани страни) бяха определени следните най-добри практики:

- а) навременно оповестяване на съответната информация и осигуряване на лесен достъп до нея, включително ориентиран график;
- б) осигуряване на достатъчно време за партньорите да анализират и представят коментари по основните проектодокументи;
- в) осигуряване на механизми, чрез които партньорите да могат да задават въпроси, да представят своя принос и да получават информация за начина, по който техните предложения са били взети предвид;
- г) разпространяване на резултатите от консултациите.

Тъй като Комисията е оправомощена да приеме мерките, съдържащи се в съвместната препоръка, е от основно значение мерките в съвместната препоръка да бъдат ясни, пълни и подходящи за поставените цели в съответствие с член 11, параграф 1 от Регламента относно ОПОР. Задълженията съгласно законодателството на Съюза в областта на околната среда и целите за опазване⁹ на съответните територии са отправните точки на процеса.

---

⁸ Например, вж. съответните елементи в Делегиран регламент (ЕС) № 240/2014 на Комисията от 7 януари 2014 г. относно Европейски кодекс на поведение за партньорство в рамките на европейските структурни и инвестиционни фондове.

⁹ Съгласно РДМС това ще включва оценка на състоянието на околната среда (член 8, параграф 1, буква а) и определяне на екологични цели (член 10) за постигане на добро състояние на околната среда.

3.2. Информация, придружаваща съвместната препоръка

Държавите членки следва да гарантират, че техните съвместни препоръки са придружени от необходимата биологична, екологична, социална, икономическа, техническа и всякаква друга информация, която е сметена за уместна, за да може Комисията да предприеме своите оценки в съответствие с разпоредбите на член 11 от Регламента относно ОПОР, включително съответните научни становища.

Предложените мерки следва да бъдат необходими за целите на спазването на законодателството в областта на околната среда, посочено в точка 1 от настоящия документ. Тези мерки следва да бъдат пропорционални на преследваните цели и да бъдат надлежно съобразени с устойчивото развитие и социалните и икономическите въздействия на предвидените мерки. Предложените мерки следва да бъдат описани ясно, като показват как са съгласувани с целите за опазване на съответната територия и с подхода на предпазливост при управлението на рибарството, *„съгласно който липсата на подходяща научна информация не следва да оправдава отлагането или невземането на мерки за управление, целящи опазването на видовете, които са обект на риболов, на свързаните или зависещи от тях видове, на останалите видове и на тяхната околна среда“* (член 4, параграф 8 от Регламента относно ОПОР).

В карето по-долу са описани най-добри практики и примери за информация, която да се включва при представянето на съвместните препоръки. Този списък не е изчерпателен.

ЕЛЕМЕНТИ НА ДОБРИ ПРАКТИКИ ВЪВ ВРЪЗКА С ИНФОРМАЦИЯТА, КОЯТО ДА СЕ ПРЕДОСТАВЯ ОТ ДЪРЖАВИТЕ ЧЛЕНКИ С ПРЕДСТАВЯНЕТО НА СЪВМЕСТНИТЕ ПРЕПОРЪКИ

1. Следва ясно да бъдат определени консервационният статус на защитените местообитания и/или видове и целите за опазване на защитената зона по „Натура 2000“¹⁰.
2. Научните становища, придружаващи съвместните препоръки, следва да бъдат надеждни и, когато е целесъобразно, да включват подробно картографиране на защитените местообитания.
3. Риболовните дейности следва да бъдат адекватно описани. Примерите за информация, която може да бъде включена, са: оперативна статистика за флотите, като например дейност на флотите в зоната и в региона, разпределение на флотите (по националност, риболовни уреди и биологични видове); посочване на държавите членки с настоящ активен риболовен интерес по отношение на територията; характерна за територията информация за риболовните дейности/техники; целеви видове и видове от прилова, риболовно усилие и

¹⁰ Съгласно РДМС това ще включва оценка на състоянието на околната среда (член 8, параграф 1, буква а) и определяне на екологични цели (член 10) за постигане на добро състояние на околната среда.

използването на пространството; сезонните модели на риболовната дейност през последните периоди, например 3—5 години; и вероятните модели на риболовната дейност в бъдеще.

4. Въздействието на риболовните дейности върху защитените местообитания и/или видове следва да бъде адекватно описано и оценено. Примерите за информация, която може да бъде включена, са: определяне на застрашаващите риболовни дейности; известните и вероятните въздействия на различните видове риболовни уреди върху защитените местообитания и/или видове; взаимодействие между риболовните дейности и защитените местообитания и/или видове; местните или характерните за територията въздействия на различните видове риболовни уреди върху защитените местообитания и/или видове.

Следва да се предостави и информация за известните и вероятните отражения на други, несвързани с риболова, човешки дейности в зоната и за кумулативните въздействия върху защитените местообитания и/или видове.

5. Следва да се опишат очакваните ползи от предложените мерки по отношение на опазването на защитените зони (от гледна точка на благоприятен природозащитен статус на местообитанията и/или видовете или добро състояние на околната среда съгласно РДМС).

6. Следва да се опишат очакваните въздействия на предложените мерки върху риболовните дейности, включително социално-икономическите въздействия. При нови мерки в рамките на програмата от мерки по РДМС следва да се включат анализи на разходите и ползите или оценка на въздействието, извършени в съответствие с член 13, параграф 3 от РДМС.

7. Следва да се предвиди адекватен мониторинг на изпълнението на мерките във връзка със засегнатия риболов и екологичните цели, които да бъдат постигнати, както и техен периодичен преглед, например мерки за мониторинг и оценка на поддържането и/или възстановяването на местообитанията и/или видовете в рамките на територията, включително график за преглед на мерките.

8. Следва да се оцени и съответно да се отчете евентуалното преместване на риболовното усилие и неговото въздействие върху новите зони.

9. Следва ясно да се определят предложените мерки за контрол и прилагане. Примерите за информация, която може да бъде включена, са: мерките за контрол, предвидени от държавите членки или регионалните организации, евентуални екологични или буферни зони за гарантиране на защита на територията и/или ефективни мерки за контрол.

10. Когато е уместно, следва да се предостави информация за координацията със съседните държави членки. Следва да се предостави и информация за консултациите със съответния(те) консултативен(ни) съвет(и).

3.3. Приемане на делегирания акт

Комисията разполага с 3 месеца за приемането на делегирания акт съгласно член 11, параграф 3 от Регламента относно ОПОР във връзка с член 18 от Регламента относно ОПОР.

Службите на Комисията оценяват съвместната препоръка. За тази цел Комисията провежда консултации с подходящи научни органи в съответствие с член 26 от Регламента относно ОПОР и, когато е целесъобразно, е подпомагана от Научния, технически и икономически комитет по рибарство (НТИКР), който предоставя съответни научни оценки. Необходимо е оценката на НТИКР да бъде потвърдена на пленарно заседание на Комитета. Поради това е важно да се вземе под внимание графикът на пленарните заседания на НТИКР с цел своевременно предоставяне на тази оценка.

Ако оценката на службите на Комисията е положителна, Комисията изготвя проект на делегиран регламент и го предава на съответната експертна група за консултация, след което делегираният регламент се приема от Комисията.

След приемането на делегирания регламент от страна на Комисията на Европейския парламент и Съвета се предоставя срок от 2 месеца за представяне на възражения, като той може да бъде подновен еднократно. Ако в рамките на този срок не бъдат представени възражения, делегираният регламент се публикува в Официален вестник на Европейския съюз и той влиза в сила.

Списъкът на съвместните препоръки, представени на Комисията, и на приетите и публикувани делегирани регламенти е на разположение на уебсайтовете на службите на Комисията:

https://ec.europa.eu/fisheries/cfp/fishing_rules_bg

http://ec.europa.eu/environment/nature/natura2000/marine/index_en.htm

ПРИЛОЖЕНИЕ — СВЪРЗАНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 4, параграф 1, членове 11, 18 и 26 от Регламент (ЕС) № 1380/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 11 декември 2013 г. относно общата политика в областта на рибарството

„Член 4

Определения

За целите на настоящия регламент се прилагат следните определения:

8) „*подход на предпазливост при управлението на рибарството*“, посочен в член 6 от Споразумението на ООН за рибните запаси, означава подход, съгласно който липсата на подходяща научна информация не следва да оправдава отлагането или невземането на мерки за управление, целящи опазването на видовете, които са обект на риболов, на свързаните или зависещи от тях видове, на останалите видове и на тяхната околна среда;

22) „*държава членка с пряк управленски интерес*“ означава държава членка, която има интерес, изразяващ се в риболовни възможности или в рибарство в изключителната икономическа зона на съответната държава членка, или — в Средиземно море — в традиционен риболов в открито море.

(...)

Член 11

Мерки за опазване, необходими за спазване на задълженията, произтичащи от екологичното законодателство на Съюза

1. *Държавите членки имат право да приемат мерки за опазване, незасягащи риболовните кораби на други държави членки, които са приложими във водите под техен суверенитет или юрисдикция и които са необходими за изпълнение на задълженията им съгласно член 13, параграф 4 от Директива 2008/56/ЕО, член 4 от Директива 2009/147/ЕО или член 6 от Директива 92/43/ЕИО, при условие че тези мерки са съвместими с целите, определени в член 2 от настоящия регламент, отговарят на целите на съответното законодателство на Съюза, което са предназначени да прилагат; и са не по-малко строги от мерките, предвидени в законодателството на Съюза.*

2. *Когато дадена държава членка (наричана по-долу „държава членка инициатор“) счита, че е необходимо да бъдат приети мерки за спазване на задълженията по параграф 1, а други държави членки имат пряк управленски интерес в риболова, който ще бъде засегнат от такива мерки, Комисията има право при поискване да приеме такива мерки чрез делегирани актове в съответствие с член 46. За тази цел член 18, параграфи 1—4 и параграф 6 се прилага mutatis mutandis.*

3. Държавата членка инициатор предоставя на Комисията и на другите държави членки, които имат пряк управленски интерес, съответната информация за изискваните мерки, включително обосновката им, научните доказателства и подробностите за практическото им прилагане и изпълнение. Държавата членка инициатор и другите държави членки, които имат пряк управленски интерес, могат да представят съвместна препоръка по член 18, параграф 1 в рамките на шест месеца от момента, в който бъде представена достатъчно информация. Комисията приема мерките, като взема предвид всички налични научни становища, в рамките на три месеца от получаването на пълното искане.

Ако всички държави членки не дадат съгласието си за представяне на съвместна препоръка на Комисията в съответствие с първа алинея и в рамките на определените в нея срокове, или ако съвместната препоръка не е в съответствие с изискванията по параграф 1, Комисията може да представи законодателно предложение в съответствие с Договора.

4. Чрез дерогация от параграф 3, при липса на съвместна препоръка, посочена в параграф 3, в спешни случаи, Комисията приема мерките. Мерките, които се приемат в спешни случаи, се ограничават до мерки, без които би било застрашено постигането на целите, свързани с установяването на мерките за опазване в съответствие с директивите, посочени в параграф 1, и намеренията на държавата членка.

5. Мерките, посочени в параграф 4 се прилагат за максимален период от 12 месеца, който може да бъде удължен с не повече от 12 месеца, когато условията предвидени в посочения параграф продължават да са налице.

6. Комисията улеснява сътрудничеството между заинтересованата държава членка и държавите членки, които имат пряк управленски интерес в съответната риболовна дейност, в процеса на прилагане и изпълнение на мерките, приети съгласно параграфи 2, 3 и 4.

(...)

Член 18

Регионално сътрудничество относно мерките за опазване

1. Когато по отношение на мерките за опазване, приложими към определена географска зона, включително в многогодишен план, изготвен съгласно членове 9 и 10, както и в случаите, предвидени в член 11 и член 15, параграф 6, на Комисията е предоставено правомощието да приема мерки чрез делегирани актове или актове за изпълнение, държавите членки с пряк управленски интерес, засегнати от тези мерки, могат в рамките на срок, който се посочва в съответната мярка за опазване и/или многогодишния план, да постигнат съгласие да представят съвместни препоръки, предназначени за постигане на целите на съответните мерки на Съюза за опазване, на многогодишните планове или на специалните

планове за разтоварване. Комисията не приема такива делегирани актове или актове за изпълнение преди изтичането на срока за представяне на съвместни препоръки от държавите членки.

2. За целите на параграф 1 държави членки с пряк управленски интерес, засегнати от мерките по параграф 1, си сътрудничат при формулирането на съвместни препоръки. Те се консултират и със съответните консултативен(ни) съвет(и). Комисията улеснява сътрудничеството между държавите членки, включително при необходимост като осигурява получаването на научни становища от съответните научни органи.

3. Когато е представена съвместна препоръка съгласно параграф 1, на Комисията се предоставя правомощието да приеме тези мерки чрез делегирани актове или актове за изпълнение, при условие че тази препоръка е съвместима със съответните мерки за опазване и/или многогодишен план.

4. Когато мярката за опазване се прилага за конкретен рибен запас, споделян с трети държави и управляван от многостранни организации в областта на рибарството или съгласно двустранни или многостранни споразумения, Съюзът се стреми да постигне съгласие със съответните партньори по мерките, необходими за постигане на целите, определени в член 2.

5. Държавите членки гарантират, че съвместните препоръки относно мерките за опазване, които се приемат съгласно параграф 1, се основават на най-добрите налични научни становища и да отговарят на всички изисквания по-долу:

а) са съвместими с целите, определени в член 2;

б) са съвместими с обхвата и целите на съответните мерки за опазване;

в) са съвместими с обхвата и водят до ефективно постигане на общите и количествено измеримите цели, определени в съответния многогодишен план;

г) са не по-малко строги от мерките, предвидени в правото на Съюза.

6. Ако не всички държави членки успеят да постигнат съгласие по съвместните препоръки, които се представят на Комисията в съответствие с параграф 1 в рамките на определения срок, или ако съвместните препоръки относно мерките за опазване не се считат за съвместими с общите и количествено измеримите цели на въпросните мерки за опазване, Комисията може да представи предложение за подходящи мерки в съответствие с Договора.

7. В допълнение към случаите, посочени в параграф 1, държавите членки с пряк управленски интерес по отношение на риболов в географски определена зона също могат да изготвят съвместни препоръки до Комисията за мерки, които Комисията да предложи или да приеме.

8. Като допълнителен или алтернативен метод за регионално сътрудничество на държавите членки ще се предоставя правомощието във връзка с мярка на Съюза за опазване, която се прилага към съответна географска зона, включително многогодишен план по членове 9 и 10, да приемат в определен срок мерки, с които тази мярка за опазване се конкретизира допълнително. Засегнатите държави членки си сътрудничат тясно при приемането на такива мерки. Параграфи 2, 4 и 5 от настоящия член се прилагат *mutatis mutandis*. Комисията се включва в процеса и нейните бележки се вземат под внимание. Държавите членки приемат своите съответни национални мерки единствено ако всички засегнати държави членки са постигнали съгласие относно съдържанието на мерките. Когато Комисията прецени, че мярката на държавата членка не отговаря на условията, свързани със съответната мярка за опазване, тя може, след излагане на съответните мотиви, да поиска от съответната държава членка да измени или да отмени мярката.

(...)

Член 26

Провеждане на консултации с научни органи

Комисията провежда консултации с подходящи научни органи. Когато е целесъобразно, се провеждат консултации с НТИКР по въпросите, свързани с опазването и управлението на живите морски ресурси, включително биологичните, икономическите, екологичните, социалните и техническите аспекти. При консултациите с научни органи се отчита доброто управление на публичните средства с цел избягване на дублирането на работата на такива органи.

Член 6 от Директива 92/43/ЕИО на Съвета от 21 май 1992 г. за опазване на естествените местообитания и на дивата флора и фауна

„Член 6

1. Държавите членки определят необходимите конзервационни мерки, които при необходимост включват подходящи планове за управление, специално разработени за териториите или включени в други развойни планове, и подходящи мерки от правно, административно и договорно естество, които да отговарят на екологичните изисквания на типовете естествени местообитания от приложение I и видовете от приложение II, срещащи се в тези райони.

2. Държавите членки вземат подходящи мерки за предотвратяване в специалните защитени територии, на влошаването на състоянието на естествените местообитания на видовете, както и обезпокояване на видовете, за които са определени териториите, доколкото това обезпокояване може да има значително въздействие с оглед на целите на настоящата директива.

3. Планове или проекти, които не са непосредствено свързани с управлението на територията или не са необходими за него, но които поотделно или във взаимодействие с други планове и проекти могат да окажат значително влияние, се подлагат на проверка, за да се оцени въздействието им върху територията от гледна точка на целите на съхраняването на тази територия. При съблюдаване на резултатите от оценяването на въздействието върху територията и при спазване на разпоредбите на параграф 4 компетентните национални органи одобряват плана или проекта само след като установят, че той няма да има отрицателно влияние върху съответната територия и ако е уместно, след като са получили мнението на обществеността.

4. Ако даден план или проект трябва да бъде осъществен въпреки отрицателната оценка на въздействието върху територията, поради наложителни причини от по-важен обществен интерес, включително и такива от социален или икономически характер, и поради липсата на алтернативно решение, държавата членка предприема всички необходими компенсаторни мерки, за да осигури цялостната съгласуваност на „Натура 2000“. Държавата членка информира Комисията за приетите от нея компенсаторни мерки.

Ако в съответната територия има приоритетен природен тип местообитание и/или приоритетен вид, единствените съображения, които могат да бъдат посочени, са свързаните със здравето на човека или обществената безопасност, с благоприятни въздействия върху околната среда от първостепенно значение или други наложителни причини от приоритетен обществен интерес съгласно становището на Комисията. “

Член 4 от Директива 2009/147/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 30 ноември 2009 г. относно опазването на дивите птици

„Член 4

1. Видовете, посочени в приложение I, подлежат на специални мерки по опазване на техните местообитания, за да се осигури тяхното оцеляване и размножаване в района на разпространението им.

Във връзка с това се вземат предвид:

а) видове, застрашени от изчезване;

б) видове, уязвими от някои промени в техните местообитания;

в) видове, считани за редки поради своите малочислени популации или ограниченото им местно разпространение;

г) други видове, изискващи особено внимание поради специфичния характер на техните местообитания.

Тенденциите и измененията в популационните нива ще се вземат предвид при извършването на оценки.

Държавите членки класифицират като специални защитени зони именно най-подходящите по брой и площ територии за опазването на тези видове, съобразно сухоземната и морската географска зона на прилагане на настоящата директива.

2. Държавите членки вземат подобни мерки за редовно срещащите се мигриращи видове, които не са посочени в приложение I, като вземат предвид нуждите им от защита в сухоземната и морската географска зона на прилагане на настоящата директива, по отношение на техните райони на размножаване, смяна на перата и зимуване и междинните зони по техните миграционни пътища. За тази цел държавите членки придават особено значение на защитата на влажните зони и особено на влажните зони от международно значение.

3. Държавите членки изпращат на Комисията цялата необходима информация, така че тя да има възможност да предприеме подходящи инициативи с оглед на координацията, необходима, за да се осигури, че зоните, посочени в параграф 1, от една страна, и в параграф 2, от друга страна, да образуват едно цяло, отговарящо на нуждите за защита на видовете в сухоземната и морската географска зона на прилагане на настоящата директива.

4. В защитените зони, посочени в параграфи 1 и 2, държавите членки вземат подходящи мерки за избягване на замърсяването или влошаване на условията в местообитанията, или всякакво обезпокояване на птиците, доколкото те имат съществено значение за постигане на целите на настоящия член. Извън тези защитени зони държавите членки също така се стремят да избягват замърсяването и влошаването на местообитанията.“

Член 13, параграф 4 от Директива 2008/56/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 17 юни 2008 г. за създаване на рамка за действие на Общността в областта на политиката за морска среда (Рамкова директива за морска стратегия)

„4. Програмите от мерки, разработени съгласно настоящия член, включват мерки за пространствена защита, допринасящи за създаване на последователни и представителни мрежи от защитени морски територии, които в достатъчна степен да отразяват разнообразието на съставляващите ги екосистеми, като например на специални защитени територии, съгласно директивата за местообитанията, на специални защитени територии, съгласно директивата за птиците, както и на морски защитени територии, договорени от Общността или от съответните държави членки в рамките на международни или регионални споразумения, по които те са страни.“